

ת"ד 2669/09/22 - מדינת ישראל נגד אליה ברקת

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 2669-09-22 מדינת ישראל נ' ברקת
תיק חיצוני: 381938/2022

כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם	בפני
מדינת ישראל	מאשימה-משיבה
אליה ברקת	נגד
	נאשמת-מבקשת

החלטה

1. לפני בקשת המבקשת לבטל את כתב האישום שהוגש כנגדה, זאת לאור מיקומו של תמרור 301, שעל פי כתב האישום, לא צייתה לו המבקשת. לטענת המבקשת, התמרור הונח שלא על פי התקנות ולכן כתב האישום מבטל מבחינת עובדות כתב האישום. לטענת המבקשת, התמרור הוצב מחוץ לכביש, מחוץ למעקה הבטיחות במרחק 5 מטר מסימון 807, בניגוד לתקנות.

2. ב"כ המשיבה טען כי התקנות אליהן הפנה ב"כ המבקשת, אשר בניגוד אליהן, לשיטתו, הונח התמרור, הם למעשה נהלים של משרד התחבורה, והבוחן התייחס לכך במסגרת חומר החקירה, אותו עדיין לא ניתן לחשוף. ב"כ המשיבה טען כי נהלים אלו אינם גוברים על תקנות התעבורה והפסיקה וכי העיקר הוא כי התמרור ברור וגלוי לעין. עוד טען ב"כ המשיבה כי הטענות צריכות להתברר במסגרת התיק העיקרי כאשר ב"כ המבקשת יוכל לחקור את בוחן התנועה.

3. ב"כ המבקשת השיב לטענות ב"כ המשיבה והפנה לכך כי לפי סעיף 4 לאותן הנחיות, קיים קשר בין תקנות התעבורה להנחיות אלו כך שהנחיות אלו מנחות ומחייבות. ב"כ המבקשת המשיך וטען כי מדובר בטענה שיוודת לשורש העניין ולכן יכולה להתברר כטענה מקדמית, כאשר אין מחלוקת כי התמרור הונח מחוץ לטווח.

4. סעיף 149 (10) לחסד"פ קובע כי נאשם רשאי להעלות טענות מקדמיות ובהן כי "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

פסק הדין המנחה בעניין זה, אליו הפנה ב"כ המשיבה, הינו ע"פ 4855-02 מדינת ישראל נגד בורוביץ ואח' (פורסם במאגרים המשפטיים), שם קבע בית המשפט העליון כי מטרת ההגנה מן הצדק הוא בהבטחת קיומו של הליך פלילי ראוי, צודק והוגן, אולם ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק הוא מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו

אלא במקרים חריגים ביותר.

"שאלת החלטה של הגנה מן הצדק על מקרה נתון טעונה בחינה בת שלושה שלבים: בשלב הראשון על בית- המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם במנותק משאלת אשמתו או חפותו. בשלב השני על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. בשלב השלישי, מששוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום".

5. לאחר שבחנתי את טענות המבקשת, לא מצאתי כי ניתן לחלוף מעבר לשלב הראשון שנקבע, קרי זיהוי הפגמים שנפלו, לטענת המבקשת, בהליך.

6. ב"כ המבקשת, כאמור, טען כי המרחק בין התמרור 301 לסימון 807 הוא 5 מטר זאת בניגוד לסעיף 7 בעמוד 32 לתקנות והנחיות להצבת תמרורים, שתוקנו בהתאם לסעיף 16 (1) לתקנות התעבורה. אין כל ראיה, לפחות בשלב זה, כי זהו המרחק בין התמרור לסימון 807, כך שאין בשלב זה כל ראיה כי התמרור הוצב בניגוד לתקנות. מעבר לכך, סעיף 4 להודעת התעבורה (קביעת תמרורי ם) (התשע"א 2010 קובע, בין היתר, כי תמרור שאינו מפורט בטבלה בסעיף 4 (תמרור 301 אינו מפורט בטבלה), יוצב בהתאם לתנאי הדרך, סעיף 5 להודעת התעבורה קובע כי "סטייה קלה ממידותיו, צבעו, צורתו, אופן הצבתו או סימונו

של תמרור, שאין בה כדי לשנות מתכנו, לא תגרע מתקפו".

7. אם כך, לפחות בשלב זה, לא ברור עדיין האם קיימים פגמים בהצבת התמרור. יש להידרש לטענת המבקשת במסגרת ניהול ההליך כולו, לשמוע ראיות בעניין זה, אז יתברר האם יש פגם בהצבת התמרור והאם יש בפגם זה כדי להביא לביטול כתב האישום, כולו או חלקו.

8. לאור האמור לעיל, אין מקום, לפחות בשלב זה, לקבל את הטענה המקדמית בדבר הגנה מן הצדק.

9. **אני קובעת את התיק לשמיעת הראיות ליום 13.7.23 שעה 11.30-13.30**

על הנאשמת להביא את עדיה לאותו מועד. מובהר לנאשמת כי אם לא תופיע תישפט בהעדר.

המזכירות תזמן את עדי התביעה למועד הנ"ל.

המאשימה תוודא הופעת העד/ים למועד הנ"ל.

תיק החקירה מוחזר למשיבה.

ניתנה היום, ד' טבת תשפ"ג, 28 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.